

Jean-Pierre Geelen is met vakantie. Deze week wordt hij vervangen door Wilma de Rek.

TV recensie

WILMA DE REK

Jolandes

Ooit was het maken van een interview een eenvoudig klusje. Je belde aan bij de te interviewen kandidaat, schudde hem hartelijk de hand en ging zitten. Daarna keek je hem een tijdje warm, meelevend en indringend aan, net zolang tot hij knakte en alles eruit kwam. Na een uurtje schudde je hem opnieuw hartelijk de hand en belde je naar de redactie: 'Ik heb het hoor. Het is zijn moeder.'

Maar het genre is geëxplodeerd en de interviewkandidaat is een geharnaste tegenstander geworden. Geroutineerd slalomt hij om netelige kwesties heen. In plaats van beleefd antwoord te geven wanneer een journalist hem iets vraagt, draait hij duffe, voorgekookte praatjes af. Hij is ongrijpbaar als een paling in een emmer snot. Wat te doen?

Programmamakers en schrijvende journalisten zoeken de oplossing in 'het leuke vormpje', waarbij het interview wordt vormd als originele rubriek. *Zomergasten* is zo'n vorm: een live-interview, opgebouwd rond tv-fragmenten. Omdat het live is, kan er altijd iets misgaan. Gisteravond ging het mis. Zomergast en sociologe Jolande Withuis moest voortijdig afhaken vanwege een migraine-aanval. Tegen een migraine-aanval valt niets te beginnen. De ene seconde is de wereld normaal, de andere neem je alleen nog wat flikkerende vaagheden waar. Daarna volgt een zware hoofdpijn die pas uren later over is. Maar dan is *Zomergasten* allang voorbij.

Een ander leuk livevormpje was zaterdagochtend op de radio te horen. Onder de naam *De politieke nachten* begon BNN met een speciale serie van *De Overnachting*, waarbij elke zaterdag een gast in een hotelkamer wordt gestopt om door Patrick Lodiers te worden geïnterviewd. Tot aan de Tweede Kamerverkiezingen is de gast steeds een politicus.

Jolande Sap beet het spits af. Patrick Lodiers introduceerde haar op de toon van de wolf die een van de zeven geitjes gaat verschalken: 'Vandaag tref ik iemand die zeker tot rust moet komen, temeer omdat ze de hele dag op een boot tijdens de Canal Parade heeft staan swingen maar ook: het was een bewogen afgelopen jaar voor haar. Ik heb het namelijk over de laatste van GroenLinks.'

Lodiers begon met wat kleine speldeprikkers ('Was

Lodiers zette zwaarder geschut in. Dat het wel een heel pittig jaar was geweest, 'met het stekkerincident zeg maar'

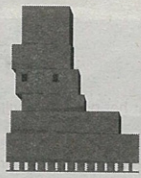
het lang geleden dat u zo werd toegejuicht?) en deed daarna met Sap een spelletje wie het meest van homo's hield. Toen begon het serieuze martelwerk. Patrick Lodiers liet zijn technicus het nummer *Tomorrow* draaien, uit de musical *Annie*. Maar Jolande gaf geen krimp. 'Een heerlijke meezinger', sprak ze met een stalen stem.

Lodiers begreep dat hij met zwaarder geschut moest komen en stak van wal. Dat het wel een heel pittig jaar was geweest, 'met het stekkerincident zeg maar'. Dat er soms wel erg hard op de vrouw werd gespeeld. Dat het niet fijn moest zijn geweest, al die kritiek: van Femke, van Tofik, van Ineke, van Bruno. 'Hoe leéste u dat dan?'

'Dan moet ik heel even diep zuchten', antwoordde Sap. Het was een zin die ze nog een keer of zestig herhaalde.

Wat Lodiers ook probeerde, het lukt hem niet. Jolande Sap bleef dingen zeggen als dat ze 'van huis uit iemand is die altijd dat ene bloempje in het gras' ziet, dat ze de komende weken 'gewoon gaat knallen' en dat ze 'ervoor gaat knokken'.

Om 1 uur 's nachts hing Lodiers gesloopt in de touwen. En ik moest even heel diep zuchten. Arme Jolandes.

Architectuur

GIDS DE SPANNENDSTE HORECAPAVILJOENS

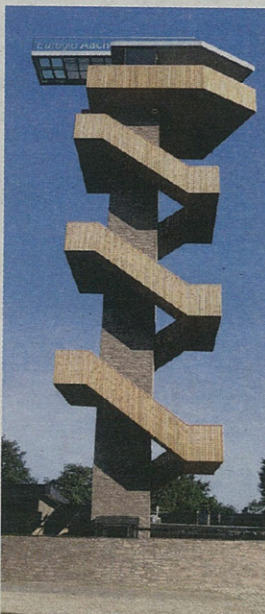
Met een architectonisch hoogstandje kun je een Middle of Nowhere veranderen in een toeristische hotspot. V bezocht er vijf. Door Kirsten Hannema

Het Forthuis (2011)

Culemborg, veldkeuken.nl
Architect: Gent & Monk architecten
Het Forthuis in Culemborg staat bij Fort Werk aan het Spoel, cultureel erfgoed van De Nieuwe Hollandse Waterlinie. Het idee achter de nieuwe horecagelegenheid, gebouwd in opdracht van de gemeente, is om een publieke functie aan het complex te geven. De vorm

van het houten gebouw (met uitkijktorentje) maakt meteen duidelijk dat het bij de omliggende vestingwerken hoort en fungeert zodoende als een soort uitgangspunt voor het fort. In het Forthuis is het biologische restaurant De Veldkeuken gevestigd.

Wilhelminatoren (2011)

Viergrenzenweg 230, Vaals, wilhelminatoren-vaals.nl

Architect: RuimteMakers Architectengroep

De aantrekkingskracht van restaurant Wilhelminatoren schuilt in de gelijknamige toren ernaast, van de hand van dezelfde architect. Restaurant en uitkijktoren staan op de Vaalsberg (het hoogste punt van Nederland) en zijn gebouwd ter vervanging van de bestaande verouderde bouwwerken. Anders dan de afgebroken toren uit de jaren vijftig, een sober en weinig elegant bouwsel, is de nieuwe sculpturale toren (met 35 meter 15 meter hoger dan de oude toren) een nieuwe reden om het Drielandpunt te bezoeken.

Noorderpark-bar (2012)

Noorderpark, Amsterdam hetkomtalijgoed.nl
Architect: bureau SLA en Overtreiders W
Fotografie: Jeroen Musch

De Noorderparkbar is gebouwd als extra paviljoen voor De Noorderparkkamer, een stichting die (in het Noorderpark) projecten organiseert om mensen in de wijk met elkaar in contact te laten komen. Het ontwerp voor de bar bouwt voort op die gedachte: het is een ontmoetingsplek van mensen en verhalen. De ontwerpers maakten het gebouw volledig van op Marktplaats gekochte bouwmaterialen en documenten die verhalen achter die materialen op hetkomtalijgoed.nl.

Pop-up-paviljoen

Naast het 'vaste' horecapaviljoen wint het pop-up-paviljoen aan populariteit. Je ziet ze tijdens zomerfestivals, maar vooral ook op bouwterreinen die als gevolg van de crisis braak liggen. Zo werd vorig jaar vlak bij station Amsterdam Centraal het tijdelijke, zeer succesvolle restaurant Hanneke's Boom gebouwd, dat daar de komende vier jaar zal blijven. Op het CiBoGa-terrein in Groningen, waar een compleet dorp van tijdelijke paviljoens is verzeen, werd onlangs 'het Gasfornuis' geopend. Een gebouwje van containers dat er - inderdaad - uitziet als een fornuis. In Rotterdam kun je tot oktober de Biergarten bezoeken, onderdeel van de Internationale Architectuur Biënnale. Volgens de organisatie is dit pop-up-terras op een vergeten stuk stad vlakbij Rotterdam Centraal het zonnigste van Rotterdam.

Hotspot à la carte

't Paviljoen (2009)

Nieuwe Markt, Roosendaal, paviljoenroosendaal.nl

Architect: René van Zuuk Architecten
Fotografie: Christian Richters

't Paviljoen in Roosendaal is in 2009 gebouwd als 'bekroning' van de Nieuwe Markt, waarvoor Quadrat het stedenbouwkundig plan maakte. Het plein, waaronder een parkeerga-

rage is aangelegd, is voortaan autovrij. Omdat er twee keer per week markt is en er dan geen stoelen op het plein mogen staan, bedacht architect René van Zuuk om het ovale gebouw als een trap op te laten rijzen vanuit het plein. Het zo ontstane dakterras biedt bovendien uitzicht over de Nieuwe Markt.

Aan Zee (2011)

Strandweg, Oostvoorne, aanzeeoostvoorne.nl

Architect: emma architecten
Fotografie: Tobias Reymond

Een restaurant dat één is met de natuur - dat is het idee achter Aan Zee. Het gebouw, dat in vorm verwant is aan de duinen, is geheel demontabel - het kan dus te zijner tijd worden

afgebroken en hergebruikt. Daarnaast is Aan Zee een proeftuin voor duurzame technieken. Zo wordt energie opgewekt met windmolens en zonnepanelen, wordt er gekookt met een houtgestookte oven en wordt afvalwater gezuiverd door middel van een helofytenveld (een soort moerasje). De menukaart is biologisch en bevat streekproducten.

Wat is het geheim van een hemelse espresso of een glas goddelijke wijn? Het is niet alleen de juiste koffiebonen of een machiato of een pinot noir drinkt, is misschien wel van even grote invloed.

Zo werkt het ook met een goed ontworpen bar of restaurant; daar smaakt alles net even lekkerder. Aan Zee in het Zeeuwse Oostvoorne, dat begin dit jaar zijn deuren opende, is zo'n restaurant. Emma architecten bouwde een eco-hip paviljoen dat letterlijk onderdeel is geworden van de adembenemend mooie plek waar het staat, midden in het natuurgebied Voornes Duin. Als een slakkenhuis spiraleert het houten gebouw uit het zand omhoog tot een kleine toren die een weids uitzicht biedt over de omgeving: het strand, de Maasvlakte, zwermen vogels, kitesurfers.

Loom
Binnen en op de veranda, uitkijkend over zee, kun je genieten van streekspecialiteiten. Loom hangend in een van de kekke stoelen, met naast je een glas duindoornbessensiroop en een portie zeevierchips met schaaldierenmayonaise, waan je je een met de duinen.

Vroeger was er niets op deze plek, alleen een parkeerterrein vanwaaraf je bij het inmiddels gesloten autostrand kon komen. In de zomer stond er slechts een caravan waar je friet kon kopen, met daarnaast een aggregaat. Dat had natuurlijk zijn charme en was in elk geval weinig belastend voor de natuur. Maar je zet een natuurgebied er niet mee op de kaart, realiseerde de gemeente zich. Daarom werd in 2005 een prijsvraag uitgeschreven voor een nieuwe horecagelegenheid die meer publiek zou trekken. Met succes: in de weekenden staat men zelfs in de rij voor een plekje op het terras van Aan Zee.

Bekroning
Steeds meer gemeenten en ondernemers realiseren zich dat een architectonisch interessante kiosk of bar een non-descripte plek kan transformeren tot een hotspot. De laatste jaren duiken ze overal op: horecapaviljoens als landmarks. Als bekroning van een (gerenoveerd) plein, zoals het veelbesproken paddestoelgebouwje dat SeArch architecten ontwierp voor het Mercatorplein in Amsterdam-West, of het eivormige paviljoen van René van Zuuk voor de vernieuwde Markt in Roosendaal. Als ontmoetingsplek in een buurtpark, zoals het horecapaviljoen in de Stadstuinen in Amstelveen (Rijnhout) of de theeschenkerij van Vitibuck architects die binnenkort

in het Rotterdamse Vroesepark wordt gebouwd. Of als trekpleister bij cultureel erfgoed, zoals het Forthuis bij Culemborg (Monk & Gent architecten) of het theehuis van UN Studio op een bunker in landgoed Groot Kantwijk.

Niet zelden bemoeien architecten zich, behalve met de vorm van het gebouw, het interieur en de verlichting ook met het service, de kleding van het personeel en de menukaart. Emma architecten heeft op die manier het duurzame concept achter restaurant Aan Zee vertaald naar een 'complete ervaring'.

Het is een ontwikkeling die ook elders in de architectuur zichtbaar wordt, of het nu themawoonwijken of bibliotheken zijn. Architectuur draait allang niet meer uitsluitend om functioneel ontworpen vierkante meters, maar vooral om hoe je die ruimte beleeft.

Wat maakt verder een bar aantrekkelijk? Een goed terras - veel en lang zon, weinig wind - trekt mensen, net als fijn uitzicht. Veel nieuwe paviljoens hebben dan ook een beloopbaar dak(terras) of zelfs een kleine uitkijktoren. Aansluitend op de trend om meer biologisch te eten is een natuurlijke look ook populair. Veel nieuwe bars zijn daarom van hout of van gerecyclede materialen - zoals zeecontainers. Maar het verhaal achter het gebouw is minstens zo belangrijk. Dat bewijst de

Noorderparkbar in het Amsterdamse Noorderpark, sinds de opening in maart een instant hit.

Marktplaats

Honderd procent Marktplaats: dat was het idee van bureau SLA en Overtreiders W, de initiatiefnemers, fondsenwerfers en ontwerpers van het paviljoen. Duurzaam vanwege het hergebruik en (spot)goedkoop, wat in tijden van crisis steeds belangrijker (en sympathieker) is om een project van de grond te krijgen. Op de bekende website voor tweedehands spullen sprokkelden de initiatiefnemers geschikte materialen bijeen en puzzelden vervolgens dagenlang om een logisch gebouw in elkaar te zetten. Als basis dienden drie noodunits van een tijdelijk ziekenhuis en de inboedel van een failliete bekistingsfabriek. Het benodigde geld kwam grotendeels uit crowdfunding.

Op de website verzamelden de ontwerpers de verhalen achter de bouwmaterialen en werd het proces in beeld gebracht. De Noorderparkbar is een aansprekend gebouw geworden door de hergebruikte kozijnen, tegels en planken. Het blijft wonderlijk hoe de architecten van al die restmaterialen een uitgesproken mooi gebouw hebben gemaakt. Het stemt je blij en zo geniet je in de Noorderparkbar extra van een kop koffie.